

Mirko Kunčič:

Čuden svet.

Žaba v mlaki meketa,
koza pa reglja: kvak, kvak!
Srna leze kakor polž,
polž pa dirja kakor vlak.

Očka v šolo hodi še,
v službo hodi sinko,
mama s punčko se igra,
zajtrk kuha Vinko.

Drejček v zibelki kadi
pipo dedovo: puh, puh!
Dedek raja sred poljan
z rojem razigranih muh.

Ščurek črni pod pečjo
poje kakor ptiček,
s sankami po pesku se
vozi že naš striček...

Janko Moder:

Prijatelju v dnevnik.

Si videl, prijatelj, že orla v višavi,
kako se iskri mu plamteče oko,
ko gleda na mravlje človeške v nižavi,
kako se za kruhek vsakdanji tepo?

Si videl na cesti že ovčko pohlevno,
kako se nasilnežu zmika s poti,
in ne samo enkrat, desetkrat se dnevno,
ponižno ukloni in se ne jezi?

Ti bodi kot orel in glej iz višave
na blazno pehanje požrešnih ljudi,
a bodi pripravljen na skromne nižave,
kot ovčka ponižna lepo te uči!

Vesele božične praznike

in

srečno novo leto

želita

urednika.